

Letették a jövő egyik alapkövét

A tervezett épület korszerű tantermeiben református napközi és bölcsőde fog működni

Református napközinek és bölcsődének helyet adó épület alapkövét tették le július 28-án, Székelyhídon. A város oktatási intézményrendszerének újabb épületét a Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Program keretében fogják felépíteni, amelynek köszönhetően az említett térségben 152 új óvoda épül, és több épületet újítanak fel.

Az istentisztelet után, az alapköv elhelyezésének helyszínén

A megjelent vezetők időkapuszulát helyeztek el a jövőbeni épület talapzatába

Az ünnepség istentisztelettel vette kezdetét, melyen főtisztelendő Csűrű István, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke hirdette az ígét. Igemagyarázatában arra is kitért, mennyi üres ígéretet hallani mindennapjainkban, ám akik keresztény hitben tesznek ígéretet másoknak, azok az Úr cselekvő szeretetéhez hasonlóan valószínűleg megadott szavukat.

Greza István, az óvodafejlesztési program irányításáért felelős miniszteri biztos az istentisztelet utáni felszólalásában az óvodafejlesztési tervnek az építkezéseken túlmutató, hosszú távú hatását hangsúlyozta. Mint mondta, ha az anyaország

e program által újra egybe tudja fűzni határoktól függetlenül a magyarokat, egy olyan Szent István-i gondolatot fogalmaznak meg a mai modern keretek között, amely nélkül elképzelhetetlen mind az Érmellék jövője, mind a magyarok megmaradása.

Ezt követően a jelenlevők az alapköv elhelyezésének helyszínére vonultak át, ahol ünnepi beszédek hangzottak el. Elsőként Béres Csaba polgármester osztotta meg gondolatait. Kiemelte, az ilyen események tanúskodnak arról, hogyan is működik a politika a gyakorlatban. Ez a lépés a 2008-ban elkezdett oktatási-nevelési infrastruktúra megújítá-

sának az egyik fontos pontja, a mostani alapkövetél egy tudatos fejlesztési programnak a része. A bölcsőde és napközi megépítése által három új olyan tantermet kap a város közössége, amelyek a XXI. századnak megfelelő felszereléssel rendelkezhetnek, és amelyek tervezésekor figyelembe vették a legújabb tanügyi jogkeretet és gyermekpszichológiai paramétereket, amelyeket be kell tartani.

Cseke Attila szenátor, az RMDSZ Bihar megyei szervezetének elnöke elmondta, elengedhetetlenek tart-

ja egy korszerű intézményrendszer kiterjesztését a magyarság megmaradásáért tett erőfeszítésekhez. A jövő egyik alapkövéként utalt a projektre. Szabó Ödön, a megyei RMDSZ ügyvezető elnöke az elmúlt száz évben lerombolt értékeink lassan történő visszaépítésének szimbólumaként utalt a 2020-ban elkészülő épületre.

A köszöntő beszédek végén a megjelent vezetők egy időkapuszulát helyeztek el a jövőbeni épület talapzatába. Ebben a templom történetét, a templomról, a Halleluja és Hídépít-

tők énekkarokról készült képeket, a presbitérium és a jelenlegi óvodások névsorát, a gyülekezet Mécses elnevezésű újságjának egy lapszámát, a bölcsőde és napközi alaprajzát, illetve az óvodások kézzelnyomatait látató festett képet helyezték el.

A református egyházközség óvodájának szomszédságában építendő oktatási egység lesz a város első magyar nyelvű bölcsődéje és napközije. Hosszú távon pedig a határ menti településeket fokozottan érintő elvándorlást hivatott csökkenteni.

BÍRÓ ORSOLYA

Aszfaltoztak Székelyhíd és Szentmiklós között

Új aszfaltréteget helyeztek el a Székelyhidat Hegyközsémmel összekötő megyei úton. A több mint három kilométeres szakasz felújítását a helyszínen ellenőrző Csuka József székelyhídi alpolgármester szerint az érintett útvonalon közlekedő érmellékiek jogosan várják el, hogy jó minőségű aszfaltút álljon rendelkezésükre. Az előljáró megéri, hogy sokan azt nehezményezik, miért pont ezt az utat kellett újítani, holott még annyi más helyen is lehetne aszfaltozni. Kiemelte, hogy nem teljesen új út készült, csak aszfaltszönyeg letételről beszélhetünk és azt is hozzátette, hogy ez a típusú támogatás csak megyei utakra érvényes.

Az érmelléki út megújítását támogató Bihar Megyei Tanács egyébként idén több, összesen mintegy száz kilométer hosszúságú megyei útszakaszt javít meg. A nyári aszfaltozás többek között Kiskereki, Monospetri és Szalacs forgalmát érintette a régió helységei közül. A megyei hatóságok továbbra is támogatják a közúti infrastruktúra fejlesztését, hiszen így nemcsak a polgárok közlekednek könnyebben és biztonságosabban, hanem a gazdaság és a helyi turizmus is növekedik.

ÉR HANGJA Csuka József, Székelyhíd alpolgármestere személyesen is ellenőrizte a munkálatokat

Érmelléki gyerekek nyári táborkavalkádja

Teljes táborkavalkád várta idén nyáron az érmelléki gyerekeket, hogy kikapcsolódjanak, ügyesedjenek, egy kicsit tanuljanak és hasznosan töltsék a vakációs heteket. Teret kaptak a modern és hagyományos táncok szerelmesei, a karate kis mesterei, az angol, német és román nyelv kedvelői, a jövő focistái, a zenebarátok, a biciklipártiak, a bibliai történeteket jobban megismerni vágyók, de a lelkes környezetvédők is.

4-7

Érettségi eredmények túl a statisztikán

Idén enyhén csökkent a diákok átmeneteli aránya az érettségien a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceumban az elmúlt évekhez viszonyítva. 44 végzős vett részt a vizsgákon és közülük 21-en vették sikeresen ezt az akadályt. Az augusztus végi póterettségi időszak után remélhetőleg az átmeneteli arány javulni fog.

3

„A mi népünk olyan vénleányos”

Szűk körű, de annál meghittebb Gyermek Jézus-búcsú az egykori Stubenberg-kastély udvarán

A szentmisét Csaba testvér a helyi római katolikus plébánossal és több vendéglelkéssel együtt celebrálta

A búcsú minden évben időt és helyet ad a támogatóknak a gyerekekkel való találkozásra

A gyermekotthonok lakói a kastélyudvaron tartottak előadást

A látogatók számos jótékonyági portéka közül vásárolhattak

A szokásosnál szűkebb körben, de annál meghittebben zajlott a Gyermek Jézus-búcsú Székelyhídon. A pápalátogatás miatt június végére halasztott rendezvény a Stubenberg-kastély udvarán zajlott. Bőjte Csaba ferences rendi szerzetes kezdeményezte a szentatyánál, hogy június elseje legyen a katolikus egyházban a Gyermek Jézus ünnepe. Vajon miért

látja ennyire fontosnak ezt az ünnepet – kérdezik sokan tőle. „Úgy látom, hogy a katolikus egyházunk, de itt a református testvéreket se kímélném, a mi egész népünk olyan vénleányos lett. Mindig valami gond van, valami baj van, s akkor tudunk min puffogni. (...) A mi árvaházi gyerekeinket nézem, akik mégis futkorásznak, kacagnak, élvezik a napfényt,

a jó időt, a vendégeket” – indokolta Csaba testvér. Azt is megemlítette, hogy Ferenc pápa jóváhagyását adta az ünnep bevezetésére.

A Gyermek Jézus-búcsút a Dévai Szent Ferenc Alapítvány helyi otthona szervezi már évek óta, főként azért, hogy időt és helyet adjon a gyerekek és támogatók számára a találkozásra. Idén is hivatalosak voltak az eseményre a diószegi, érmihályfalvi, gálospetri gyermekotthonok kis lakói, így biztosított volt a gyermekzsivaj a megtisztult kastélyudvaron.

Támogatókat számos pontról vártak, akik szép számban meg is jelentek az eseményen. A búcsú programja az előző évekéhez hasonló volt, miszerint a vasárnapi szentmisét Csaba testvér celebrálta, a helyi római katolikus plébánossal és

BÍRÓ ORSOLYA

Kreativitássuli a városi könyvtárban

„Manapság minden lemásolható. Kivéve az eredetiség.”
 (Kaszás György)

Játékos foglalkozások színhelye volt a városi könyvtár augusztus elején. Az egyhetes program Kaszás György *Kreativitássuli* című módszertani könyvének gyakorlataira épült. A szerző szerint a kreativitás egy természetes emberi tulajdonság, más-más szinten, de mindenki rendelkezik vele. Olyan alapképesség, amely nélkülözhetetlen a mindennapi problémák, nehézségek megoldása folyamán, fejleszthető, erősíthető is. Ezt a célt szolgálják a könyvben szereplő izgalmas, játékos feladatok. Ezekből válogattunk, ezek képezték a foglalkozások alapját.

Az iskolai oktatás ma a tárgyi tudás fejlesztésére összpontosít, ezért fontos, hogy emellett a kreatív gondolkodás fejlesztésére is hasonló figyelmet fordítsunk. A kreativitás sikerfaktor, a mentális egészség fenntartásában fontos szerepet játszik, fejleszti a tanulá-

si készséget, az élet minden területén használható, örömforrás.

A feladatok elsősorban a fantázia, a figyelem, az emlékezet és a kapcsolatképzés témakörökre fókuszáltak. A fantázia kiemelt fontosságúnak tekinthető, ezért számos gyakorlat szolgált az „ötletelésről”, a képzelet megmozgatásáról.

Az egy hét alatt igyekeztünk lehetőség szerint minden témából megoldani minél több feladatot, és elsajátíttatni a gyerekekkel a kreatív gondolkodófolyamatok három közös módszerét. E három módszer: a gondolatvázlat (sugárirányú lejegyzés), a ki a csőből! (új gondolkodási irányok megtalálása), végül pedig a kreatív gondolkodófolyamat felépítése (hogyan rendszerezhetjük gondolatainkat). Leginkább a gondolatvázlat az, ami a későbbiekben a leginkább a hasznukra lehet a gyerekeknek, hisz ennek alapján készíthetnek többek között olvasónapló-vázlatot, óravázlatot, feleletvázlatot is.

KERÉKES TERÉZIA könyvtáros

Tömegek voltak kíváncsiak a virágkarnevális kocsikra

Rég nem láttak ekkora tömeget Székelyhíd utcái, mint augusztus 22-e délutánján, mikor a Debrecenből érkezett hat virágkarnevális kocsit és számos táncsoportot köszönthettünk városunkban. A *Nyitott ablak Európa*ra határon átvélő program keretében zajló virágkarneváli felvonulás a helyi stadionban folytatódott, ahol a számos táncprodukció után az est sztárvendégeként a magyarországi Bikini együttes lépett fel.

A család a megtartó erő Csokalyon

Alaposan megtréfálta a július végi csokalyi Családi Napot a változékony időjárás. Verőfényes napsütés kísérte a református templomba igyekvő híveket, ahol a rendhagyó ünnepi istentiszteleten Tokár Sándor tiszteletes örömeinek adott hangot, hogy a település lakói összefogva, akár egy nagy család, vállvetve készítették elő a programokat. Ezután Thurzó Sándor József brácsaművész játékában gyönyörködhettünk, majd zenés vers következett a Sola Fide keresztyén kulturális csoport előadásában.

Reményre ad okot és nemzetünk megmaradásának záloga, hogy van olyan rendezvény, amit a családnak szentelnek. A család és az egyház azok a szerkezeti elemek, melyek megtartották a magyar közösséget itt a Kárpát-medencében több mint ezerszáz éven keresztül.

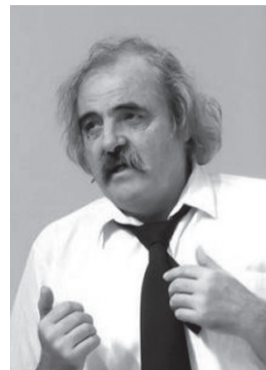
A rendhagyó istentiszteleten nagy családként vettek részt a település lakói

Elment a nagybetűs Tanító

Mély megrendüléssel értesültünk munkatársunk, **Erdei Ferenc** tanító bácsi hirtelen bekövetkezett elhunytáról. Városunk egy nagy tudású, mély érzésű pedagógust, közösségi embert veszített el, kinek hiányát gyermekek, felnőttek egyaránt érezni fogjuk.

Őszinte részvétünk a gyászoló családnak.

AZ ÉR HANGJA
SZERKESZTŐSÉGE

Érettségi eredmények túl a statisztikán

Idén enyhén csökkent a diákok átmeneteli aránya az érettségien a székelyhídi Petőfi Sándor Elméleti Líceumban az elmúlt évekhez viszonyítva. 44 végzős vett részt a vizsgákon és közülük 21-en vették sikeresen ezt az akadályt, így az átmeneteli arány 47,72% lett. A legeredményesebb diákoknak idén Tamara Laza (8,95-ös átlag), Kópis Csaba (8,91) és Lavinia Vărășteanu (8,90) bizonyultak. A különböző tantárgyakban is született kiemelkedő eredmények, matematikából Bokor Bence, történelemből pedig Horvát Irénke ért el hibátlan, tízes osztályzatot.

Ahogy megszokhattuk, most is a román nyelvvizsga jelentette a legnagyobb buktatót, főként a magyar anyanyelvű diákoknak, viszont az idei évben, szerencsére nem volt példa semmilyen rendellenességre az érettségi vizsgák során.

Barta Imre igazgató elmondta, hogy bár az idei eredmények gyengébbek a tavalyiakhoz képest, de nagyon iparkodni fognak, hogy a jövőben az iskola eredményei jobbak legyenek, javuljanak. Az augusztus végi pótérettségi időszak után remélhetőleg az átmeneteli arány javulni fog.

ÉR HANGJA

Az ünnepi beszédekét követően koszorúkkal telt meg a Fényes Elek-mellszobor talapzata

A Fényes-kúria helyén kialakított parkban tartott megemlékezésen Béres Csaba, Székelyhíd polgármestere hangsúlyozta, hogy ennek a rendezvénynek lelke van, és akik itt vannak, azok ezt érzik is. „Itt megmaradt az a kivesződő társadalmi tér, ahol az emberek tudnak talál-

kozni, beszélgetni. Igen egyenek is, meg igen igyanak is, de a gyermekek is találják meg magukat. Legyen egy kis sporttevékenység és tudjuk élvezni a kultúrát, és ha e mellé a Jóistent is mellé rendeljük, azt gondolom, ez egy kerek program” – mondta a városvezető.

Nagyon fontos, hogy a családi napot nyolcadik éve rendezik meg Csokalyon, egy olyan településen, amelyiknek megvan a maga híres szülőtte, Fényes Elek statisztikus. „Jó példa ő mindannyiunknak arra, hogy 2019-ben is a család kötelékében az egyházzal együtt kicsi közösségekben is születtek és születhetnek nagy emberek” – hangzottak az eseményt jelentéssel megtisztelő Cseke Attila, Bihar megyei RMDSZ-szenátor szavai.

Meleg Vilmos színművész szavazatát és az ünnepi beszédekét követően a Fényes-mellszobor, Mihály Gábor alkotásának talapzata megtelt koszorúkkal. A ceremónián a Szentjobbi Huszár Hagymányórzó Egyesület és a székelyhídi Pusztai Farkasok álltak őrt.

A szabadtéri főzőverseny résztvevői oklevelet kaptak, a finomabbnál finomabb falatok pillanatok alatt tűntek el a bográcsokból. Aztán viszont hirtelen leszakadt az ég, amikor a robikapák készenlétben álltak a délutáni megmértetésre, a foci pályán pedig a csapatok még rúgták a bőrt. Így a Székelyhíd-Csokaly döntő mérkőzés (4-0) négy megszakítással ért véget szakadó esőben. Bár a szeszélyes időjárás részben meghiúsította a délután est programjait, tartalmas, élménydús rendezvényt mondhatnak magukénak a csokalyiak.

RUPÁRCSICS CSILLA

Sugárzó templomfényképek kiállítása

Fórián Andrea tavaly megjelent verseskötete mellé keresett valamilyen izgalmas forrást, ami az istenes versek hangulatához igazodik, valami többletet hordoz, de mégis más. Így talált rá a templombelső fényeinek, tárgyainak játékát megörökítő pillanatfelvételekre. A szakrális fotóművész művei, a *Templomfotogrammák* című kiállítás képei a gyülekezeti teremben kaptak helyet, a megnyitón Gavrutza Tibor festőművész, nyugalmazott református lelképásztor méltán mondta, hogy sugárzik belőlük a hit, a szeretet és a reménység.

Hit, remény és szeretet sugárzik Fórián Andrea kiállításának képeiből

Érettségi diákszemmel

jegyzet

Nekünk, magyar anyanyelvű diákoknak nem volt egyszerű megbirkózni a román írásbeli feladataival, ugyanis az első tétel nehezebb volt, mint gondoltuk. Egyáltalán nem hétköznapi, 1886-os szöveget kaptunk, melyben nehéz szavak fordultak elő. Nyilvánvaló dolog, hogy ha a szöveget nem értettük meg, akkor a vele kapcsolatos feladatokkal is meggyűlt a bajunk. A következő pont, úgy gondolom, nem jelentett nehézséget senki számára. A hármastétel azonban minden diáknak meglepetést okozott, ugyanis verselemzést kaptunk. A tavalyi érettségien és pótérettségien is verselemzés volt, éppen emiatt gondoltuk azt, hogy ez alól idén felmentést kapunk. Sajnos, nem így lett. A jegyek azonban, a tétel nehézségéhez mérten, elég jók lettek.

Másnap, vagyis július 2-án magyar írásbeli vizsga volt. Ennél a tantárgynál idén eléggé szigorúan pontoztak az elmúlt évekhez viszonyítva, emiatt nagyon kis jegyek születtek. Az első tételben egy kevésbé ismert Petőfi Sándor-verset kaptunk. A második tétel itt sem jelentett különösebb problémát, azonban a harmadik már jobban igényelte az iskolában szerzett tudásunkat.

Szerdán matematikavizsga volt a líceum osztálytermeiben, amelyre mondhatjuk, „könnyű” volt. Egy diáknak az iskolánkból sikerült megírnia a 10-es jegyet, azonban meglepő módon olyanok is akadtak, akiknek nem sikerült átmenni matekból. Az utolsó megmérettetésen minden diák a saját választott tantárgyából csillogtatta meg a tudását. Voltak, akik informatikából vizsgáztak, de olyan diák is volt, aki a kémiát választotta. Ebben a tanévben is a legtöbb tanuló biológiából mérte fel tudását.

A végeredmény vegyes: egyeseknek öröm, de sajnos többségben voltak azok a diákok, akiknek a csalódottságtól, szomorúságtól volt könnyben a szemük.

TÓHÁTI FATIMA

Hiánypótlás

A júniusi lapszámunkban megjelent *Mindenkihez szóltak a városnapok* című cikkben hiányosan közöltük le a helyi múzeum épületében kiállító művészek listáját. A kiállításon Angyal Olívia és Szabó Ildikó munkái is szerepeltek. Utólagosan is elnézést kérünk az érintett alkotóktól.

ÉR HANGJA

A Phoenix jubileumi csapatépítő edzőtábora

Guba József sensei új karatefogásokat tanított

Sokkal színesebbek voltak a székelyhídi Phoenix Sportegyesület idei csapatépítő edzőtáborának programjai az eddigiekénél, ugyanis a karate- és íjászedzéseken kívül a helyi ősi mesterségek közül a szalma- és gyékényfonással valamint a tűzi-ko-vácsolással is megismerkedhettek a résztvevők július 16–21. között a hegyközszentmiklósi termálfürdőn. A táborban állandó résztvevők száma az idén elérte a 35 főt, valamint a délutáni programokra érkező sportolókkal a 45-öt.

A programok mindennap reggeli futással kezdődtek, de a napi három karate- és két íjászedzésen kívül a résztvevők kisebb csapatokban különböző, általuk kitalált és

szervezett vetélkedőkön is összemérhették az erejüket. Ugyanakkor a képzőművészetben (előre meghatározott témájú rajzok) is pontokért folyt a küzdelem a legjobb csapat címért. Az edzőtáborban a programoknak és a jó hangulatnak köszönhetően a kicsik és nagyok egyaránt igazi csapatá válhattak erre a hétre. Minden résztvevő felejthetetlen élményekkel, sokkal több tudással, valamint a támogatóknak köszönhetően értékes ajándécsomaggal távozott a táborból a záró napon.

A táborat a Bihar Megyei Tanács és a Phoenix Sportegyesület támogatta.

GUBA JÓZSEF,
 edző, a sportegyesület elnöke

Tánc mindenkinek felett

Nemzetközivé nőtte ki magát az idei nyári TDC tánc tábor, hisz mindösszesen 76 résztvevőt vezényeltek, hangoltak össze, mozgattak, koreografáltak Oláh Katalin és lányai, Csenge és Fanni, valamint a TDC táncosai a két helyszínen, a középiskola sporttermében és a strandon. A létavétes vendégek mellett gyerekek érkeztek Asszonyváráról, Biharról, Biharfélegyházáról Csatárról, Csokalyról, Érkeserűből, Érmihályfalváról, Érszalacsról, Kerekiből, Kolozsvárról, Micskéről, Nagyváradról, Szalárdról, Tótiből és persze a házigazda Székelyhídről. Az idei koreográfia szerint „családokra” oszlottak a táncosok, akik a napközbeni gyakorlatok, feladatok során pontosságukért, figyelmes munkájukért pontokat (szí-

vecskéket) gyűjthettek teljesítményükhöz mérten. A „családfők”, a TDC táncosai mindenki meglepésére, komolyan, pártatlanul végezték „munkájukat”. A Mosolygó mazsolák győztek 112 szívecskével, de a Táncdaráló (Érmihályfalva), a Csillámpónik, a Powershare Team és a Táncra születtek csapatai sem szomorkodhattak.

Ha azt írom, hogy mindenki profin tette a dolgát, a táborozóknak nem jutott idejük unatkozni, lazálni – a valóságot írom. A terítéken: bolond diszkó, színes parti, ki mit tud és kilencven (!) szeletből álló óriástorta! A két fő irányelv a *Pál utcai fiúk* című musical három dalára előadandó tánc, valamint a strandolással, nyaralással kapcsolatos vidám táncok (úszógumis vízitánc)

megtanulása, előadása volt. Jó volt látni, reggelente milyen elszántsággal indultak a gyerekek és esténként mosollyal az arcukon aludtak el.

Megható és példaértékű volt a szülők összefogása a srácok szállítását, gardírozását illetően, külön köszönet mindenkinek, aki segített abban, hogy gyermekeink újra egy felejthetetlen élménnyel gazdagodhassanak, Katinak és a TDC-nek köszönhetően. A „jövőre veletek ugyanitt!” felkiáltás nem hangzott be nem váltható ígéretnek, a szervezők, a résztvevők, a tábor végi gálaműsort végig tapsoló szülők, tesók, barátok ósztintén kiáltották, és úgy is gondolták.

Lányok, fiúk, mind mosolyogva, ölelkezve ígérték, hogy a következő tánc táborban is ott lesznek majd!

GULÁCSI MÁRIA

Ugrás a következő szintre: jövőre veletek ugyanitt!

Foci, foci és még több foci

Focitáborban edzett harminc magyarországi és érmelléki gyerek a székelyhídi focipályán, illetve a strand területén augusztus 12–16. között. A programot a Pro Székelyhíd Egyesület azzal a céllal szervezte, hogy lehetőséget nyújtson a határon innen és túl élő gyerekeknek az ismerkedésre, barátságok kötésére, és persze focizásra, sportolásra, ezáltal pedig erőnlétük, kitartásuk fejlesztésére.

A résztvevők között volt Esztár, Konyár, illetve Székelyhíd utánpótlás csapatának több tagja is. A komolyabb edzések keddtől kezdődtek, amikor a felkészítők a gyerekeket korosztályuk szerint vegyes csapatokra osztották. A kis kapusnövendékek több alkalommal is külön gyakorlatokat a magyarországi csoportot kísérő László János és Nagy Bence, Székelyhídről pedig Juhász György és Oláh Róbert tartották. Szerdán a magyarországi küldöttség a Székelyhídi Törekvés Nagyváradi AC elleni edzőmérkőzésére is kilátogatott, ahol nagyszerű szurkolótábornak bizonyultak. A helyi csapat 6-1-es győzelemmel köszönte meg a kicsiknek a biztatást. A csütörtök esti szalonnasütésen nemcsak a székelyhídi és környéki szülők, hanem az esztári, konyári gyerekek hozzá tartozói, illetve a sportklub küldöttei is részt vettek. Szabadidejükben a gyerekek strandoltak, illetve megunhatatlanul rúgták a labdát.

A tábor megvalósítását a Bihar Megyei Projektkezelő és Fejlesztési Igazgatóság (DDIP) támogatta.

Interaktív környezeti nevelés

Nemzetközi ökotáborra került sor augusztus 19. és 23. között Székelyhídon, több mint 25 gyerek bevonásával. A résztvevők a magyarországi Edelényből, illetve Székelyhídről és környékéről érkeztek. A program célja, hogy környezettudatosabbá nevelje a fiatal generáció tagjait, megismertesse velük a kreatív újrahasznosítás alapjait, illetve a természeti környezet különböző elemeit.

Az első napon a gyerekek játékosan ismerkedtek egymással, majd ebéd után plakátokat festet-

tek. Az alkotások mindegyike kettős jelentőséggel bírt, az egyik oldal egy tiszta környezetet ábrázolt, legyen szó az óceán vizéről, az erdőről, a bolygóról, a parkról, a másik pedig a környezetszennyezés káros hatásait mutatta be, az előbbi ellentétéként. A kis csapatokban tevékenykedő résztvevők versikéket is írtak kíséretül a plakátokhoz. Később a gyerekek a környező természetvédelmi területtel ismerkedtek, felfedezték a vadast, vízmin-tákat elemeztek, illetve a helyi vadász- és halász-múzeumot is megtekintették. A délutánok kreatív műhely-foglalkozásokkal teltek, amelyeken a résztvevők ruhákat készítették újságpapírból, dzsungelt- és települést alkottak újrahasznosítható anyagokból. Szabadidős programok is oldották a hangulatot (szalonnasütés, fürdőzés). A kreatív tevékenységeket Oláh Katalin tanító, a természetet felfedező tevékenységeket pedig Cservedi Levente biológia szakos tanár vezette, mindketten a helyi Petőfi Sándor Elméleti Líceum pedagógusai.

A projekt az Ér Környezetvédelmi Egyesület és a polgármesteri hivatal közös szervezésében, illetve a Bihar Megyei Tanács szociális és közösségi igazgatóságának támogatásával valósult meg.

ANTAL NOÉMI

A. N. Cél a környezettudatosabb fiatal generáció nevelése

Két keréken, Érmelléken

Mindent magába foglalt a biciklis tábor, ami a kerékpározás kapcsán fontos lehet. A gyerekek augusztus első hetében megtanulták, milyen védőfelszerelések szükségesek a biztonságos kerékpározáshoz, rendőri segítséggel elsajátították a szabályos közlekedés alapjait és rengeteget járták a környéket két keréken, így ismerve meg szülővárosuk és a környék nevezetességeit. A távok napról-napra növekedtek. Míg első nap a helyi református templom vármakettjét és az egykori székelyhídi vár helyét látogatták meg, a következő napokon már messzebb merészkedtek. Elkarakították Székelyhíd és Létavétes határára, a helyi erdőbe, a Vadasba, Érsemjénbe. A legutolsó napon a leghosszabb, hozzávetőleg 25 km-es Székelyhíd-Nagykáglya–Hegyközszentmiklós–Székelyhíd távot tették meg.

A táborot Hegyessy Zsolt és Tóth István, a helyi önkormányzat alkalmazottai szervezték meg önérből. Reményük szerint a résztvevők száma évről-évre növekedni fog majd, hisz a biztonságos közlekedés alapjainak elsajátítása, a mozgékony életmód és a szülőváros, valamint a környék ilyen formában való megismerése fontos minden gyermek életében.

ÉR HANGJA

Töretlenül népszerű az angoltábor

Visszatérnek: több gyerek már harmadik, negyedik alkalommal vett részt az angoltáborban

Élményekben gazdag háromhetes intenzív angoltáborban vehettek részt a lelkes székelyhídi gyermekek, július második felében. A tizedik nyelvtábor vezetője a kaliforniai San Joséból érkező, 19 éves, vietnami származású Chau Le volt, a Learning Enterprises egyesület önkéntese. Chau ezt megelőzően az érkeserűi gyermekekkel szeretett meg az angol nyelvet.

A táborban résztvevő gyermekek játékosan, interaktív módszerek által gyakorolhattak. Az önkéntes segítők elmondása alapján Chau módszertanilag nagyon jól felépítve, kreatívan és egyben mókásan próbálta a gyermekek tudását gyarapítani, mindezt úgy, hogy a résztvevők észre sem vették, hogy épp tanulnak. A foglalkozások során kézimunkáztak, színezték, játékos feladatokat oldottak meg, valamint különböző körjáratokkal és mozgásos játékokkal ismerkedhettek

meg, mindezt angol nyelven. A tábort a csapatmunka és a jó hangulat jellemezte. A gyerekek új barátságokat köthettek és olyan élményekkel gazdagodhattak, amelyekre nincs lehetőségük a tanév során. Így a szünidő úgy telik el, hogy közben a gyerekek mókásan szereznek olyan felhasználható tapasztalatokat, amelyekre szívesen emlékeznek vissza. Többen már harmadszorra-negyedszerre voltak jelen, szívesen térnek vissza a jövőben is.

A tábort nemcsak a gyerekek, de az önkéntesek is nagyon élvezték. A három hét során összebarátkoztak, és az utolsó napot ünnepi kerti partival zárták.

A tábort az Ér Hangja Egyesület szervezte, a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat, a székelyhídi helyhatóság és a Petőfi Sándor Elméleti Líceum közreműködésével.

NAGY ANITA

Játékos, élménydús románnyelv-tanulás

Szakképzett tanárok, önkéntesek segítették a román nyelvtáborban a székelyhídi, kereki és adonyi 26 gyereket abban, hogy élménydús módon tanulják, fejlesszék és gyakorolják nyelvtudásukat. A Gyermek Jézus Szabadidő- és Sportközpontban július 29. és augusztus 2. között zajló tevékenységek tantárgyköziek voltak, egymást kiegészítve fejlesztették a 9–14 éves tanulók készségeit és intellektuális képességeit, ugyanakkor bővítve szókincsüket és kifejezőképességüket.

A gyermekek, akik kevésbé ismerik a román nyelvet és nincs alkalmuk gyakorolni azt, mivel magyar lakosságú településeken élnek, a nyelvtáborban játékos, interaktív módon ismerkedtek nemcsak a román nyelv-

vel, hanem a román kultúrával, táncokkal, énekekkel és szokásokkal. Emellett reggelit és ebédet is biztosítottak a gyermekek számára. A táborozók gazdag kulturális programokon, játékos foglalkozásokon, szabadidős programokon és közös fürdözéseken is részt vehettek. A szervezők nagyváradi városnéző kirándulással is kedveskedtek a gyermekeknek, melyen ellátogattak az állatkertbe is. Mindezt úgy, hogy közben fejlesztették nyelvtudásukat és gazdagították nyári élményeiket.

A tábor a Bihar Megyei Projektkezelő és Fejlesztési Igazgatóság (DDIP) és a Scola Nostra egyesület által szervezett projekt keretében valósult meg.

NAGY ANITA

A magyar lakosságú településeken élő gyerekeknek szólt a román nyelvtábor

Kihelyezett irodalom- és történelemóra Álmosdon

Az álmosdi rendhagyó táborban résztvevő érmelléki diákok Bocskai István erdélyi fejedelem és Kölcsey Ferenc költő, politikus munkásságával ismerkedhettek, hiszen mindketten történelmünk és irodalmunk szempontjából is kiemelkednek, jelentős szerepük van a magyarság összetartásában. A Biharért Kulturális Alapítvány június végén zajlott táborába többek között a székelyhídi Petőfi Sándor Líceum és a hegyközszentmiklósi Toldy Általános Iskola diákjait, valamint a Dévai Szent Ferenc Alapítvány Gálospetriben, és Székelyhídon működő gyermekotthonának lakóit hívták meg. A tábor végén nyílt napot szerveztek, ahova az érdeklődőkön túl meghívták a támogatókat, valamint a sajtó munkatársait is.

A diákok megtekintették azt a monumentális emlékművet, mely Bocskai Álmosd–Bihardiószeg között 1604-ben lezajlott történelmi jelentőségű győzelmére emlékeztet. A csata mozzanatait dr. Papp Gyula nyugalmazott ezredes, a szervező alapítvány munkatársa idézte fel.

A helyi falumúzeum és Joseph Kádár Álmosdról elszármazott festőművész modern művészeti anyagát Nagy Gergő régésztechnikus mutatta be a fiataloknak. Ezután Kölcsey Ferenc szüleinek a házával ismerkedtek a diákok. A *Himnusz* költője gyerekkorát Álmosdon, szülei házában töltötte, bár az akkori szokásoknak megfe-

lően édesanyja szüleinek a házában, Szódemeteren született; gyakorlatilag majdnem fél életét álmosdi lakosként élte le. Még Magyarországon is ritkaság, hogy egy ilyen kis falu ilyen sok igényesen berendezett és értékes kiállítási darabdal rendelkező múzeummal bírjon, nem véletlen a településre aggított múzeumok faluja jelző.

A tábor utolsó napján, a Kölcsey-emlékház előtt megtartott, a programot lezáró sajtótájékoztatón Bőjte Csaba ferences szerzetes is részt vett, aki Jaczó Dániel helyi görög katolikus parókussal való egyeztetés után felvetette a Székelyhíd és Álmosd közötti kapcsolat szorosabbá tételét. Ezt egyébként a Gyermek Jézus-búcsún hivatalosan is bejelentette Bőjte atya, amely a két település közötti gyalogos zarándoklatból állna az ősz folyamán. Ennek kapcsán abbéli reményét is kifejezte, hogy amikor majd Románia is belép a schengeni övezetbe, akkor a határok ellégyesednek Magyarország és Erdély között. A sajtótájékoztatón beszédet mondott Tóth Sándor Álmosd polgármestere és a szervezők nevében dr. Papp Gyula. A tájékoztató az alapítvány által megvásárolt és rendbehozott házban folytatódott. A diákok a nap élményeit rajzokon örökítették meg. Így ért véget számukra az élvezetes nyári, Álmosdra kihelyezett irodalom- és történelemóra.

A tábort megszervezését a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatta.

CSERVID LEVENTE

Sprechen Sie Deutsch? – ismerkedés a német nyelvvel

A német nyelv alapjaival ismerkedhettek a 7–10 éves gyerekek a városunkban először megszervezett nyelvi táborban augusztus 5–9. között. Az oktatást és kikapcsolódást is nyújtó programoknak kitűnő helyszíne volt a Gyermek Jézus Szabadidő- és Sportközpont kötetlen tábori környezete. A szinté észrevétlenül tanulnak így a kis videók, a testet is megmozgató énekek, játékok, német szavak szinte észrevétlenül kúsztak be a kis lurkók memóriájába.

A reggeli után a délelőttök folyamán interaktív órákon, játékosan tanulták meg a gyerekek a német abé-

cét, a színeket, számokat, állatokat, megtanultak bemutatkozni. Ebéd után a délutánokon a kikapcsolódás került előtérbe, strandolás, különböző ügyességi játékok. A csütörtöki nagyváradi kiránduláson német táncot tanultak a gyerekek a Német Demokrata Fórumnál, játszottak a gyermekvárosban, fagyiztak. A zárónapon minden gyerek emléklapot és kis ajándékot kapott. A tábor megszervezését a helyi hatóságok és a Bihar Megyei Tanács szociális-kulturális igazgatósága támogatta.

FÜZESI MÓNIKA

A német nyelv alapjaival ismerkedhettek meg a gyerekek az először megszervezett nyelvtáborban

Bibliahét ír hátizsákosokkal a világ körül

Nyolc írországi fiatal vendégünk érkezett székelyhídi vallás-közösségünkbe, hogy a református egyház által szervezett gyermek bibliahéthez hasonló, angol nyelvű, Backpackers (azaz Hátizsákosok) elnevezésű tábort tartsanak a lelkes gyerekeknek július közepén. Az Exodus egyesület 31-es, Brooke Logan által vezetett csapata mindennap más és más országba „vitte el” a gyerekeket, melyhez kapcsolódva mutatták be az aznapi bibliai történeteiket. Mottójuk idén a következő evangéliumi vers volt: „*A tolvaj nem egyébért jő, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson: én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővítsék.*” (Jn 10,10).

Első nap Jézus Jeruzsálembé való bevonulásával foglalkoztunk, és a francia Gare du Nord vonatállomásra látogattunk el.

Következő nap Svédországban, a királyi palotában néztünk körbe, és megtanultuk Jézus betániai megkenetésének történetét. A harmadik napon a gyerekek Rómába, egy elegáns étterembe repülhettek el, ahol vendégeink bemutatták az utolsó vacsorát. A negyedik, utolsó napon – hiszen vendégeink haza kellett utazzanak –, Svájcba, az Alpokba utaztunk, ahol téli olimpián vettünk részt, a gyerekek megtanulhatták a Gecsemáné kertjében történt árulás történetét.

Természetesen a vendégek ittléte alatt egy délután sem múlt el tétlenül, egyházunk fiataljai, az IKE tagjai minden délután a templomnál közös foglalkozásokon vettek részt írországi társaikkal. Családokat látogattak, készülődtek a

másnapi programokra, és végül az utolsó közös délutánon, közös vacsorán vendégeink bemutatóit hallgatták meg családjukról.

Sajnos ez a tábor csak négy napig tartott, hiszen az ír fiatalok pénteken hazautaztak, de reméljük, minden résztvevő gyerek számára egy élmény volt, és rengeteget tanulhattak, hiszen ezek az alkalmak nagyon jók arra is, hogy a gyerekek fejlesszék angol nyelvtudásukat.

Nagy köszönet ír vendégeinknek, a nekik ebédet és vacsorát főző szorgos anyukáknak, nagymamáknak, valamint egyházunk közel 40 IKE-tagjának, akik naponta besegítettek a fordításba és a gyerekekkel való foglalkozásba.

PÉTER-PAKÓ HENRIETTA

A nyolc „hátizsákos” írországi fiatal a világ számos pontjára látogatott el virtuálisan a gyerekekkel

Találkozás Jézussal

„Ha csak egy mustármagnyi hitetek is volna!” – énekelték lelkesen a római katolikus hittábor résztvevői a táborzáró szentmisén, ahol hálat adtak az együtt-töltött idő eseményeiért.

A Jézussal való június eleji találkozóra a kicsiktől nagobbakig (az előkészítő osztálytól VIII. osztályig) szólt a meghívás. Az idei tábor a hagyományokhoz képest kicsit formabontóan zajlott: imádkozás, játék, kirándulás, finom uzsonnák, rejtett formában még tanulás is. Minden reggel szentmisével kezdődött a program, amit az idén az új helyi plébános, Kuglis Gábor celebrált. Interaktív szentírás-magyarázatai felkészítették a gyerekeket az aznapi témákra, melyek középpontjában most az igazi értékek megtalálása állt. Ezután énektanulás következett Béres Csilla zene szakos tanárnő vezetésével. Az idei tábor „slágere” Zákeusról, a Jézusra kíváncsi, és addigi életével szakítani kész vámszedőről szólt. A csoportok hasonló korú gyerekekből alakultak egy-egy pedagógus vezetésével, akik sok-sok beszélgetéssel, játékkal, kézműves foglalkozással igyekeztek igazi értékeket elhelyezni a gyerekek szívébe.

A következő napokon a magvetőről szóló példázatról, a szegény özvegyasszony két fillérjének témájáról, illetve a talentumokról beszélgettek a csoportok, kicsik és nagyok.

A kirándulás egyben tanulmányi út is volt, hiszen Nagyváradra, Szent László városába látogattak a táborlakók. Nagy volt az öröm, amikor a püspöki palotát maga Böcskei László püspök mutatta be a gyerekeknek. Magyarázatai mellett maguk a gyerekek idézték fel Szent László életének fontosabb állomásait a díszterem mennyezeti freskói alapján. A palota kápolnájában megtudhatták, hogy a boldoggá avatott Bogdánffy Szilárd itt tette le egyik fogadalmát, sőt boldog Apor Vilmos vértanú győri püspököt is itt szentelték fel. A püspök búcsúzóul két jó tanácsot adott a gyerekeknek: legyenek olyan bátrak, mint Szent László és olyan erős hitűek, mint Bogdánffy Szilárd.

A bazilika kincstárában az egyéb értékes egyházi tárgyak mellett sokan először látták a Szent László ereklyéjét tartalmazó hermát. A várban igazi lovagi meglepetés várta a gyerekeket, második napja zajlottak ugyanis a középkori várnapok. Papírpajzsokkal „felfegyverkezve” térhettek haza a kirándulásról, de reméljük, minden gyerek igazi kincsekre és rossz ellen védő igazi pajzsokra is szert tett ebben a táborban, és nem felejt el templomba járni, Jézussal találkozni a többi napon sem.

JAGOS HELÉN

Böcskei László püspök személyesen mutatta be a gyerekeknek a püspöki palotát

Jó dolog Szentmiklóson zenével dicsérni az Urat

Idén közel hetven fiatal gyűlt össze az érmelléki református zenetáborban

„Ha csak hangulat él a szívemben,
Ha tanácsa vezet egyedül,
Ha csak érzések hulláma tölt el,
Hitem is a veszélybe kerül.”

Ezt énekelték gyermekeink, ifjaink az érmelléki református zenetáborban, és még sokszor hallhatjuk tőlük ezt a dalt. Idén közel 70 fiatal dicsérte együtt az Urat, hangszerekkel és énekszóval a jól összeszokott tanári csapattal június végén. A több településről a hegyközszentmiklósi termálfürdőbe érkezett táborozók furulyán, gitáron és billentyűn tanulhattak kezdő és haladó szinten. A táborozók tanításában munkálkodtak Ghitea Angéla kántor-zenetanár (furulya), Kiss Huba Ernő zenetanár-kántor (gitar), Fülöp Gábor kántor-zenetanár és Pop György kántor (billentyű). Az ismeretek, tudásuk átadása mellett és összhangba hozták a fiatalok hangszerjátékát, valamint énekét.

Herman Csaba szervező és egyházmegyei zenei előadó elmondta, a zenetábor napjai a tanulás, a jókedvű zenélés, az előadások hallgatása, a szorgalmas gyakorlás

és persze a szórakozás, fürdőzés jegyében teltek el.

A gyerekek öröme idén is volt „angyal-kás” játék, amelynek célja az örömszerzés gyakorlása, az egymásra figyelés, gondoskodás és ezek mindennapokban való megélése volt. A nagyon kreatívra és változatosra sikeredett ki mit tud vetélkedő sem hiányzott.

Az előadások során a népdalokkal és népszokásokkal ismerkedhettek a gyerekek. Népi hangszereket is bemutattak: a citerát az asszonyvásári Bertalan Attila citerakészítő, illetve a havasi kürtöt, dobot, köcsög dudát visszatérő vendégünk, Egyed Ferenc népi hangszerkészítő mester Nagyváradról. A fiatalok számára környékbeli lelképásztörök tartottak reggeli és esti áhítatokat.

A zárókoncertet a helyi református templomban tartott istentiszteleten mutatták be. Árus Csongor László lelkész 149. zsoltár alapján, Istent magasztaló éneklésre biztatta a fiatalokat. Furulya-, gitárszólamok hangzottak el, valamint csoportos vagy egyéni ifjúsági énekek, népdalzsoltárok.

B. A.

Öltöztető gyerekmissziós program – Kövesd a szív szavát

A gyerekek minden reggel imádkozással és énekléssel kezdték a napot a székelyhídi református templomban

Különleges kerettörténetbe foglalták az idei székelyhídi vakációs bibliahetet. A résztvevő majdnem 150 gyerek egy párizsi divathét zsűriszerepében volt „jelen” július második hetében, ahol az egymással versenyző modellek – név szerint Juliette, Monique és Chloé –, valamint stílustanácsadójuk, Pierre minden nap tanultak valamit a saját hibáikból. Ugyanis naponta egy-egy tanulságos, bibliai történetet ismerhettek meg, amelyeknek a főhőse József volt (a református egyházkerület Öltöztető gyerekmissziós programja alapján).

A gyerekek minden reggel imádkozással és énekléssel kezdték a napot a templomban. Elsőként a kerettörténetet, majd a bibliai történetet mutatták be, melyek után visszatértek a kerettörténet szereplőire, és elmondták, ők mit tanultak. Játékkal folytatódott a nap, a templom udvarára elrejtett napi aranymondás szavait keresték meg a gyerekek. A templomi program az énekek átismétléssel zárult.

Az első nap József fiatalkorára épült, amikor édesapjától megkapta legszebb köntösét, ezáltal magára haragította testvéreit. Az aznapi kerettörténetből is kiderült nem véletlenül vagyunk ott, ahol. A versenyre elbizonytalanodva jelentkező Juliette versenytársait sokkal szebbnek gondolta magánál, de győzelme után rájött, nem a ruha és a külső teszi az embert, hanem a tettei.

Másnap Józsefet a testvérei irigységükben jó pénzért eladták egy arrajáró tevekaravánnak. Párhuzamosan Monique és Chloé szintúgy irigységből kicserélték Juliette ruháját egy nevetséges darabra, mert azt hitték, hogy Pierre kivételezik vele. Ezekből a történetekből a gyerekek megtanulták, Isten mindig velünk van, még a nehézség idején is.

József ezután Potifár házában szolgált, ahol bizonyoságot tesz Isten iránti hűségéről, ezért börtönbe kerül. Juliette

ezen a napon megtanulta, nem embereknek kell szolgálnunk, hanem Istennek, így Monique-nak adta a cipőjét, habár tudta, hogy emiatt a zsűri le fogja pontozni.

A következő történetben a bibliai történet főhőse a fáraó álmait fejtette meg. Népe megmentéséért a fáraó köszönésként a főtanácsadója tette meg Józsefet. Ha Istennel jársz, eredményes lesz az életed és mások hasznára leszel. A bibliai történet hatására Juliette eldönti, ő Istennek akar szolgálni, és a Pierre-től ajándékba kapott három ruhából kettőt a versenytársainak ad – így mindannyian maximális pontszámot érhetnek ki.

Az utolsó napon József megbocsát testvéreinek, és kisegíti őket a szárazság idején. A divathetet pedig Monique nyeri, de nem tud boldog lenni, hiszen látja, hogy a vesztes Juliette nem szomorú, sőt vidám. Juliette elmondja neki, Istennel együtt élve nem tud elszomorodni ilyen apróságok miatt, mert tudja, hogy a Jóisten az elébe állított próbákkal erősíti, és célja van vele. József sem lett volna a fáraó főtanácsadója, ha annak idején testvérei nem adják el rabszolgának, és nem megy keresztül a megpróbáltatásokon.

A gyerekek megtanulták, amit Juliette mondott, hogy: „Isten nem azért küldte, a Fiát, Jézust, hogy elítéljen minket a sok rosszért, amit tettünk, hanem hogy megmentsen, és örök életünk legyen általa.”

Az életkoruk szerint három csoportra (3–7, 8–10 és 11–13 évesek) osztott gyerekek külön készíthették el a napi két kézimunkát.

Az önkéntes anyukák és az IKE-tagok együtt finomabbnál finomabb ételeket készítettek számukra. A maradék időben játszottak.

A vasárnapi táborzáró ünnepségen a gyerekek öt éneket énekeltek el a héten tanultakból. Ezután mindenki kisebb ajándékkal tért haza.

PÉTER-PAKÓ ANDREA

Nem a ruha tette az embert a bibliahéten

Az Öltöztető elnevezésű nyári gyermekmissziós program szerint zajlott a csokalyi gyerekek vakációs bibliahete június végén. József jól ismert bibliai történetén keresztül arról hallhattak, hogy az öltöztető Isten milyen helyzetekben formálja, alakítja az övéit, hogy a bennük lévő talentumok végül igazi értéké váljanak.

A hét vezérgondolata a jól ismert közmondáson alapult: „Nem a ruha teszi az embert!” Ezt a gondolatot Tokár Imola tiszteletes magyarázatai bontották ki József életútján napról-napra előre haladva. Az első napon („készült számodra egy ruha!”) a gyerekek arról hallhattak, hogy Isten hogyan választotta ki magának Józsefet. Másnap arról tanultak, hogy Isten hogyan vezette őt a viszontagságos élethelyzeteken, amikor Józsefnek „elvették a kedvenc ruháját”. A továbbiakban a „nem is kell az a ruha!” címmel azt a témát járták körül, hogy Isten megerősítése fon-

tosabb még a külső körülményeknél is. „Király ez a ruha!” mottóval arról is szó esett, hogy ha Isten kiemel, akkor jóra fordulnak a dolgok. A zárónapon a tanítást összefoglalva arra jutottak, hogy „csak az a ruha számít”, amit Isten áldásaként, lelkiekben reánk ad.

A tanultak játékos elmélyítése mellett a jól megszokott kézimunka és az ízletes uzsonna sem maradt el egyik nap sem. A szülők és más gyülekezeti tagok felajánlásából mindig jutott szendvics, gyümölcs és édesség az asztalra, amit a gyülekezet ifjai és asszonyai készítettek elő.

A bibliahetet a vasárnap délelőtti istentisztelet zárta, amelyen a gyerekek az egész héten tanultakat foglalták össze. Kolumbán Andrea kántor vezetésével előadták a napi tanítást, közösen elmondták az aranymondást és elénekeltek a napi énekeket, hogy a szülők is gazdagodjanak a bibliai történetek értékes útmutatásaival.

TOKÁR SÁNDOR lelkipásztor

A jól megszokott kézimunka hozzájárult a tanultak játékos elmélyítéséhez

Szentmiklóson számodra is készült egy ruha

Vakációs bibliahetet tartottak Hegyközszentmiklóson a református egyházkerület Öltöztető elnevezésű gyermekmissziós programja alapján július második hetében. Az idén Istennek hála nagy számban résztvevő gyerekek József történetével ismerkedhettek meg, amiben szó volt a megbocsátásról, a családi szeretetről és Isten segítségéről. A napi foglalkozások áhitattal kezdődtek, majd Árus Csongor László helyi lelkipásztor mutatta be a bibliai történetet. Az énekeket Fehér Renáta kántornő tanította. Vasárnap a templomban az istentisztelet végén a gyerekek bemutatták mindazt, amit a hét alatt

tanultak. Jutalomként ajándékkönyvet, édességet kaptak, majd szeretetvendégségre hívták őket és a gyülekezet tagjait a szülők. A kerettörténetben divatbemutatóra is hívtuk a gyerekeket, amit pénteken tartottunk meg legnagyobb örömükre.

A bibliahét lebonyolításában segített Béres Angéla vallásos tanár, Árus Tünde rajztanár, Mocsár Irén történelem szakos tanár, Palásti Aletta tanító, Molnár Tünde egyetemi hallgató és Béres Vivien tanuló. Köszönjük a szülőknek, akik biztosították a bibliahéten a gyerekeknek az enni-innivalót.

B. V. A.

A táborban idén nagy számmal résztvevő gyerekek József történetével ismerkedhettek meg a hét folyamán

„Ember küzdj és bízva bízzál!”

Beszélgetés Kormányos László történésszel, a Petőfi-liceum történelem szakos tanárával

Kollégámmal, dr. Kormányos László történelem szakos tanárral mindig tudok szakmai, de a mindennapi élet problémáiról is beszélgetni. Most ugyanez történt, hisz ebben az interjúban ötvöztük a szakmai és magánéleti kérdéseket, hogy egy kicsit mindenki jobban megismerhesse ezt a szerény, visszahúzódo embert. Beszélgetésünk során kiderült, hogy jómagam is mennyi mindent nem tudtam róla eddig.

– **Hogyan emlékszel vissza a gyerekkorodra?**

– Nem voltam túl jó gyerek, sem túl jó tanuló. Mindig azt tanultam, ami érdekelt, amit szerettem. Mindenben az kerestem, hogyan működik, hogyan áll össze az apró részletekből valami nagy egésze. Mondhatni, hogy kereső, kutató gyerek voltam, és felnőttként is a kutatásnál maradtam. Engem mindig a rendszerek érdekelték, az, ahogyan a dolgok működnek és a világ legnagyobb rendszerei a történelemben vannak: az államok, társadalmak, művészeti irányzatok. Ezek működését kerestem, kutatom a mai napig.

– **Mit válaszoltál volna gyerekként a sablonos kérdésre: mi leszel, ha nagy leszel?**

– Nagyon szerettem a biológiát, így sokáig úgy gondoltam, hogy ebben az irányban fogok elindulni, de végül nem így alakult. Az általános iskolai évek során egy kiváló történelemtanárt sodort mellém az élet. Miron Cihó a '80-as években politikai okokból került Bukarestből Nagyváradra. A tanári szakmája mellett régész volt, így a tanórákon kívül rengeteg egyéb érdekes dologgal bővült el minket. Az iskolán kívül családiról is megvolt a történelmi alap. Édesapám otthon sokszor hallgatta a Szabad Európa Rádiót, és még annál is többet mesélt a család történetéről. A családja 1940-ben jött át Aradról Erdélybe, egy fontos történelmi pillanatban jutottak Nagyváradra, amikor ő még csak két éves volt. Ott volt 1956-ban Temesváron is, volt mit mesélnie. A családi háttér és az iskola elindítottak azon az úton, melyről megéreztem, valóban nekem van szánva.

– **Hogyan alakult tovább a történelem iránti szereteted?**

– Mikor a liceum utáni továbbtanulásról volt szó, nem volt kérdés, hogy hová fogok menni. 1994-ben kezdtem történelmet tanulni a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetemen. Soha nem felejttem el, ott ért először az a kellemes meg-

A szerelem városunkba irányította a nagyváradai történészt

lepetés, mikor a leendő csoporttársaimmal beültünk valahová beszélgetni: „jé, ezek az emberek pontosan olyanok, mint én, ugyanazok a dolgok érdeklik őket, ugyanazokról a dolgokról szeretnek beszélgetni!” Nagyon jó érzés volt ebben a közegben négy évet eltölteni.

– **Milyen érzés volt ebből a megtartó közegeből kilépni?**

– Válaszúthoz érkeztem az egyetem befejeztével. Felkértek az egyetem jelenkori tanszéke tanáregyédeként, és mivel ekkor már tanári állást is elnyertem Nagyváradon, fél éves gondolkodási időt kaptam, hogy meghozzam a döntésem. Sok minden közrejátszott a döntéshozatalban, a honvágy, a racionális érvek, de végül nem fogadtam el az egyetemi állást, és visszatértem szülővárosomba, Nagyváradra. Itt a Szent László Római Katolikus Liceumban kezdtem el az oktatói pályát, és azt mondhatom, hogy itt váltam igazán tanárrá.

– **Am az élet és a szerelem, mint oly sokszor, közbeszólt...**

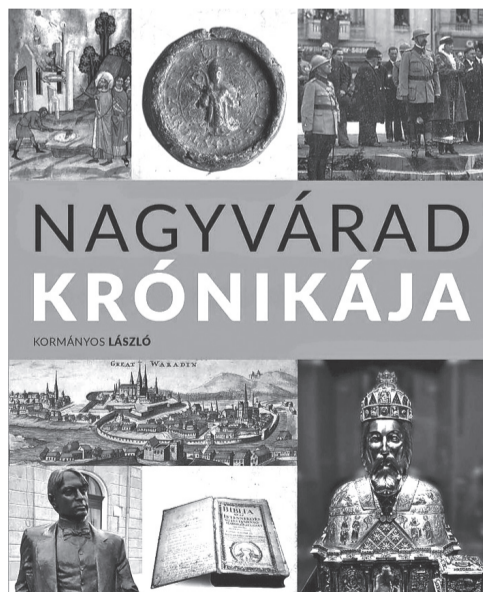
– 2005-ben elvesztettük édesapát, majd három évre rá édesanyám is követte. Ebben az évben ismerkedtem meg leendő feleségemmel, 2009-ben összeházasodtunk, következő évben pedig vég-

leztem be a doktori tanulmányaim. Ennek a hozadékaként született meg a *Mindennapi élet a polgári Nagyváradon 1900–1940 között* című, 400 oldalas disszertációm, amely hat év kutatómunkájából és jó néhány levéltárban eltöltött nap eredményeként állt össze. Nem sok mindenki olvashatta, így a doktori dolgozatokhoz hasonlóan biztosan ma is ott porosodik az egyetem valamelyik polcán. Éreztem, hogy ez minden, csak nem hasznos, kezdenem kell valamit ezzel a hatalmasra nőtt anyaggal. Valami könnyebb, populárisabb műfajra is szükség lenne, hogy a hangom a tágabb rétegekhez is eljusson. Egy beszélgetés hozta meg az áttörést, mely rávilágított arra, hogy a krónika műfaja az, amit én ez idáig kerestem...

– **És megszületett Nagyvárad krónikája, melyre, ha ránézek és a kezembe veszem, a kódexírók jutnak eszembe róla...**

– Valóban, igen nagy terjedelmű lett a könyv, de ebben az is közrejátszik, hogy Nagyvárad teljes monográfiáját dolgoztam fel benne. A doktori befejezése utáni mintegy további tíz év munkájának a gyümölcse, kicsit olyan, mintha a harmadik gyerekeim lenne. Benne van minden munkám a kezdetektől az egyetemi diplomadolgozattól kezdve. Ez mind bennem volt, ezt mind ki akartam magamból írni. A nagyvárad ismertető után szeptember 7-én Székelyhídon is bemutatjuk a kötetet.

Úttörő jellegű is ez a mű, mert ezenkívül csak Budapest krónikája jelent meg eddig hasonló formában, de a jövőben van rá igény. Információim szerint a könyv nagyon jól fog, sőt felmerült, hogy ennek mintájára a nagyobb erdélyi városok krónikái is megjelenjenek, és így sorozattá álljanak majd össze.

– **Nagyvárad visszatérő motívum nálad, mondhatni, hogy a feleséged és a történelem után, ez a harmadik szerelem az életedben...**

– Igen, lehet, hogy van ebben valami. Nagyváradon születtem és az egyetemi éveken kívül 2010-ig ott éltem és nagyon szerettem az ottani életem. Odaköt a múltam, ott zajlottak le a gyerekkorom jelentős eseményei, a családom története is ebbe az irányba kanyarodik, mondhatni az életemben minden út Nagyváradra vezet. Valaki a könyvet találóan úgy jellemezte, hogy ezzel a krónikával vettem végleges búcsút Nagyváradtól.

– **Időközben közbeszólt egy betegség is, amely felforgatta a te és a családod életét...**

– Ma már hála Istennek azt mondhatom, hogy ez egy sikertörténet, amely szerencsésen és nagyon gyorsan lezajlott. Egy veseátültetésről beszélünk. Négy év volt, amelyben mindig ott volt a remény és a jó helyen és időben meghozott döntések. Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, mert élő donortól kaptam a vesét, mely jelentős előnyt jelent. Persze ott vannak a mindennapi gyógyszerek és a fokozottabb odafigyelés, de mindez csupán óvatosságra int, amely talán egyikünknek sem igazán árt.

– **Melyek a jövőbeli terveid?**

– A tervek körülbelül a jelenhez hasonlóak. A tanítás és könyvírás párosítása megfelelő számomra. Most tudományosabb jellegű munkát szeretnék majd kiadni, mely ugyan szűkebb rétegekhez szól, de történelemtől erre is szüksége van az embernek, hogy a szakmabeliekhez is szóljon, forrásmunkává váljon más történészek számára. Olyan ez kicsit, mint mikor a cukrász napon a megsüti a szokásos zserbót a boltban, ez a populáris, népszerűsítő műfaj, de néha szüksége van arra is, hogy megmértesse a tudását egy cukrászversenyen, ez a tudományos rész.

– **Van-e olyan szó, kifejezés, esetleg idézet, amely igazán jellemzi azt, hogy ki is vagy te?**

– Minden, amit az ember alkotott, törekény, mulandó, előbb-utóbb tönkremegy. Mégis, Madách Imre kultikus, *Az ember tragédiája* című művének végén Isten így szól: „Mondottam ember: küzdj és bízva bízzál!” Talán az ez a mondat lehetne az én életem vezérmondata is.

VÁNYA BLANKA

